

Věc C-292/04

Wienand Meilicke a další

v.

Finanzamt Bonn-Innenstadt

[žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Finanzgericht Köln (Německo)]

„Daň z příjmů – Sleva na dani u dividend vyplácených společnostmi rezidenty –
Články 56 ES a 58 ES – Omezení časových účinků rozsudku“

Stanovisko generálního advokáta A. Tizzana přednesené dne 10. listopadu 2005	I - 1838
Stanovisko generální advokátky C. Stix-Hackl přednesené dne 5. října 2006	I - 1854
Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 6. března 2007	I - 1872

Shrnutí rozsudku

1. *Volný pohyb kapitálu – Omezení*
(Články 56 ES a 58 ES)

2. *Předběžné otázky – Výklad – Časové účinky rozsudků podávajících výklad*
(Článek 234 ES)

1. Články 56 ES a 58 ES musí být vykládány v tom smyslu, že brání daňové právní úpravě, podle které má akcionář s neomezenou daňovou povinností v jednom členském státě při vyplácení dividend kapitálovou společností nárok na slevu na dani vypočtenou podle daňové sazby, kterou jsou rozdělované zisky zdaňovány z titulu korporální daně, pouze tehdy, je-li společnost, která dividendy vyplácí, usazena v téže členském státě, nikoli však tehdy, je-li usazena v jiném členském státě.

Taková daňová právní úprava představuje omezení volného pohybu kapitálu tím, že může odrazovat poplatníky daně z příjmů s neomezenou daňovou povinností v dotčeném členském státě od investování kapitálu do společností usazených v jiných členských státech; může mít rovněž omezující účinek vůči těmto společnostem, neboť pro ně představuje překážku při získávání kapitálu v dotčeném členském státě.

ním a kompenzačním daňovým odvodem, jelikož stanoví, že sleva na dani poskytnutá akcionáři, který je poplatníkem daně z příjmů s neomezenou daňovou povinností v dotčeném členském státě, se vypočítá v závislosti na korporální dani, kterou je společnost usazená v tomto členském státě povinna odvádět z jí rozdělovaných zisků, nezdá se být tato právní úprava nezbytná k zachování soudržnosti vnitrostátní daňové soustavy. S ohledem na cíl vyloučit dvojí zdanění zisku rozdělovaného společnostmi ve formě dividend by totiž poskytnutí slevy na dani akcionáři, který je poplatníkem daně z příjmů s neomezenou daňovou povinností v dotčeném členském státě a který je majitelem akcií společnosti usazené v jiném členském státě, přičemž výše slevy by se počítala v závislosti na dani, kterou tato společnost odvádí z titulu korporální daně v posledně uvedeném členském státě, neohrozilo soudržnost vnitrostátní daňové soustavy a bylo by opatřením méně omezujícím volný pohyb kapitálu.

Co se týče snížení daňových příjmů plynoucích z dividend vyplácených společnostmi usazenými v jiných členských

I když tato daňová právní úprava spočívá na souvislosti mezi daňovým zvýhodně-

státech, nelze jej považovat za naléhavý důvod obecného zájmu, kterého by se bylo možné dovolávat za účelem odůvodnění opatření v zásadě odporujícího základní svobodě.

(viz body 20, 23–24, 28–29,
30–31 a výrok)

2. Při výkonu své pravomoci, kterou mu přiznává článek 234 ES, Soudní dvůr může pouze výjimečně za použití obecné zásady právní jistoty, která je vlastní právnímu řádu Společenství, omezit možnost dotčených osob dovolávat se ustanovení, které vyložil, s cílem zpo-

chybnit právní vztahy založené v dobré víře. Takovéto omezení lze připustit pouze v samotném rozsudku, kterým se rozhoduje o požadovaném výkladu. Je totiž nutná existence jediného okamžiku určení časových účinků požadovaného výkladu ustanovení práva Společenství učiněného Soudním dvorem. V tomto ohledu zásada, že omezení lze připustit pouze v samotném rozsudku, kterým se rozhoduje o požadovaném výkladu, zaručuje rovné zacházení s členskými státy a ostatními procesními subjekty ve vztahu k tomuto právu, a splňuje tak rovněž požadavky, jež vyplývají ze zásady právní jistoty.

(viz body 34–37)